

(כרם נחמן) [כרם] סביר
 מלת נחמן על דבר הורה
 קונות וכו'. וכי האר
 נונא דלמא ליה מכול
 באלא וכו'. כשיחא. ומילא
 וכו' שיחא וכו' גזר
 רבנן. במה קנין רב אמר
 בליל של קונא וליא אמר
 בכליו של מקנה. כתנאי
 ואלא לפיכך שיחא על
 הנאמל על התמורה וכו'
 גאולה וכו' מבינה דכתיב
 ואם וכו' תמורה וכו' וליפני
 שני וכו' הליפנו לו
 שני ארז וכו' וליפני
 כל דבר שלף איש נעלו
 וכו' וליפנו אמר התמורה
 וכו' וליפנו מן חלמי
 נון לגאול ר' יהודה
 תמן נעלו וכו' תר לכוכו.
 רב כתיב וכו' וליי ר' יהודה.
 וחלכתא אמר דגרסינן
 שחלת על חלכת עבר
 שנשבה ופדאורא וכו' ^{ע"ב}
 עבדו עובדיה כתיבי
 אמאור הוה [מרת] כתיבי
 שרק ואתת ככתת קמיה
 וכו' כמאור וסדא ליה
 ואמר ליה הא וכו'
 נפש אמר רב נחמן לא
 נפש כלום אמר ר' יהודה
 כמ שמוס דסבר הלכתא
 כן שמעון לא היא אלא
 משה הוה ליה כליל של
 מקנה וכו' מהא שפעני
 אי קל על מנת להקנות
 רב נחמן לא היא וכו'
 ואסיק
 דבשמואל אמר קמיה